

కోలుకోలుకోలు కోలో నాసామి

కొమ్మలిద్దరు మంచిజోడు

మాచర్ల సిరిచెంద్రుడమో నాసామి

మనపాల గలిగున్నడమ్మ

కొట్టాలబాయి జోడుమోటల మీద సందమాపున మోటలు గట్టిన జీతగాని పోరలు జోరుగ రాగాలు దీస్తున్నారు. సల్లబూటగావటాన సుట్టుపక్కల అరగోసు దూరందన్య ఆయిగ ఇనిపిస్తున్నై రాగాలు.

ముగ్గురు జీతగాని పోరలు గోపసాని బాయి తాలైమ్మటి గుసగుసలాడుకుంట నడుస్తున్నారు. అయ్యాల అష్టమో నయమో తెల్యదుగని, చైత్రమానవు సంద ఎన్నెల. నెలగూకపోతున్నది గుడ్డిగుడ్డి ఎల్తురు. గవుండ్లోళ్లు తాలైక్కడానికి నడి శినప్పుడు కొద్దిగ తొక్కిడిబడి నలిగిన సన్నటి కాలిబాట. ఇటుపక్క అటుపక్క బాగా నడుముల్లోతు బెరిగి ఎండిపోయిన ఏడెగడ్డి, కామంచి, నక్కపసుపు గంటలు. ఏడెముండ్లు, బూతరాకాసి బట్టలకు అంటుకోకుంట దోతుల్నిప్పి రొండు మతలేశి అడ్డబట్టగట్టి మోకాళ్లపై దాక గోసులు బోసుకున్నారు. నక్క పసుపు పూతంటుకోని అందరికాళ్ళు మోకాళ్ళపైదన్య పచ్చగ పసుపు రుద్దినట్లయినయ్.

“పోనుగోటోనికి పోతులేనా? ఇంక ఒంపలైతున్నయిరా!” మాదిగోల్ల పోరడు ఇస్తారి ఊకుండలేక అడిగిండు.

“ఇంకెక్కడోంపలురా అప్పుడే కర్రల్ల కొచ్చిపాయె. పోతులే. ఆని మొదలుతాడు కుమ్మరిస్తున్నదశి నిన్న నీంజూశిన. రొండు మాట్లెక్కి దింపుతున్నడు. చెప్పిండు సాకలోల్ల పోరడు రాములు.

“పోతులో పరపులోగని జర సప్పుడు జెయ్యకురశి. గవుండ్లోళ్ళు కావలిగాస్తున్నరట.” కుమ్మరి ఒక్కోడు జర జాగర్ర జెప్పిండు.

పోద్దాల్ల పరువు, జుట్లు గత్తిరిచ్చుకున్న సన్నాసోల్లు మెడల సుట్టు రుదాక్ష దండలు గుత్తగ గట్టుకున్నట్లు తాటిచెట్ల మెడలసుట్టు కల్లులోట్టు. గుడ్లగువ్వలో, గబ్బిలలో తెల్యదుగని మడుసుల అలికిడికి తాటిచెట్ల మీదినించి పైకి లేశినయ్. కమ్మలు గదిలి లొట్టుగొట్టుకోని కొద్దిగ సప్పుడైంది. ముగ్గురు పోరలు చెప్పులు సప్పుడు గాగుంట సరసర నడుస్తున్నోల్ల సటుకుగన నిలబడ్డరు.

“ఈ పొనుగోటోడు ఇంకా తాలైక్కతున్నట్టుండేందిరా! లొట్ల సప్పుడైతున్నది.” కుమ్మరి ఒక్కోనికి కడుపుల జరంత బయమైంది.

“పోనుగోటోడేడున్నడ్ర పాస్కాడ. ఇంతసేపు సంగీతం కాడ మద్దెల గొట్టిండ్ దనుకున్నవ్? లొట్టు గాలిగొట్టుకున్నయ్ గని సప్పుడు జెయ్యకు.” ఇస్తారి ఇవరించి జెప్పిండు.

కర్ణమోరి కందిచేలో నాసామి

కన్నెగోసిన బొత్తకింద...

కందిరిగలు పాడుగానో నాసామి

కన్నుసైగలు జెయ్యనియ్యవ్.

ముగ్గురు పోరలు మోటలమీది రాగాలినుకుంట పొనుగోటి లింగని మొదలు తాడు కాడికొచ్చిండు. ఒక్కోడు కిందినించి చెట్టుమీదికి ఎగాదిగ జూశిండు.

“చెడెత్తుపాడు బడ్డది గదర ఇది మోక

తనవు

న్నదే మైతిమి. చేతులమీద రానట్టుంది లొట్టి.” ఒక్కోడు చెట్టెత్తును అంచనేసుకుంట అన్నడు.

“మోకు లేకుంటే మాయె నాదగ్గర మోటపగ్గమున్నదిగని. ఒల్లెక్కతరో ఎక్కురి. మొన్ననే నా చేతులన్ని గొట్టు పొయ్యి నొప్పులు జెట్టుయ్.” చాకలి రాములు తను అయ్యాలికి చెట్టెక్కలేనని తప్పుకున్నడు.

గోశిప్పి గట్టిగ కాశెబోసుకోని తుండు గుడ్ల నెత్తికి జుట్టుకోని ఇస్తారి చెట్టు మొదలుకు దండం బెట్టి ఉడుం బాకినట్టు బాకి ఐదారు బాకులల్ల మొగిలికెల్లి పోయిండు. ఇద్దరు అటిటు జూసుకుంట చెట్టుకింద నిలబడ్డరు.

కాలెకాలే బండమీదో నాసామి

పండమంటడె గుండగొయ్యి..

కందిరిగే నడుముదాన్నో నాసామి

కరిగి పోతర ముండకొడకా..

“ఆకాపోన్ని గూడ రమ్మంటె రాకపాయెనేందిర ఒల్లకోల్లం దాపుండుము.” దొడ్డికాడ బండుకున్న అప్పయ్యపటేలు కొడుకు సాగర్రెడ్డి మీద జరంత కోప మొచ్చింది రాములుగానికి.

“ఎప్పుడన్న మనెంటొచ్చినాడ్ర ఈ కాపోడు, మనం దీస్మపొయ్యి పొయ్యాలిందేగని ఎన్నాటి రుడమో ఏమో” ఒక్కోడు జరంత అక్కను ఎల్లగక్కిండు.

చెట్టుమీద ఇస్తారి ఒకలోట్టిశేరు గరిమట్టుకు బెట్టి దెగ్గోశి ఒక్కొక్కలోట్టినించి కల్లు దీశి ఒంపుతున్నడు. అప్పుడప్పుడు లొట్టు దగుల్తుంటె కొద్దిగ సప్పుడైతున్నది “నువ్వే ఎక్కవైతివేందిర? ఈ మాదిగో

డు ఒక్కటే లొట్టసప్పుడు జేస్తున్నడు. ఒల్లన్నొచ్చినా దిక్కులేదు.” ఒక్కోనికెండు కో ఇయ్యాల కడుపుల జర గుబులు గుబులుగున్నది.

దూరు జూడూ దుమ్ముజోడో నాసామి దున్నపోతుల పోరుజూడూ.. పాతగోడల పనుమటంగో నాసామి పడుసు లంజల బారుజూడు..

ఈ పొడపోతుల మారిగానికియ్యాల ఒక్క పాలన్న నోరూకుంటలేదేందిర? ఒక్కటే పాటలు బాడుతున్నడు మంది నిద్రబోకుంట.” ఒక్కోనికెండుకో ఇయ్యాల చీమ చిటుక్కుమన్నా ఒళ్ళు జల్లుమంటున్నది. రోజూ సంగీతంకాడ మారిగాని తోటి రొండుమూడు పాటలన్న పాడిచ్చుకుంటోడు ఇయ్యాల పాటంటెనే ఇనలేకపోతున్నడు.

“అరేయ్ ఒక్కోడ పగ్గమండుతలేదు. నడిమికెక్కి రావాలె.” పైనించి ఇస్తారి గుసగుస పిలిశిండు. ఒక్కోడు గబగబలేశి చెట్టు నడుం గలికిబాకి లొట్టి అండుకోని కిందికి జారిదుస్తున్నడు. కింద నిలబడ్డ రాములుగాని చేతికి లొట్టి అండుతున్నది. ఒక్కసారే టార్చిలైటు ఎలుగు తాటిచెట్టు మొగిమీద బడి కిందికి దిగింది. రాములుగాడు లొట్టిడిశిపెట్టి ఒక్కసారే చీకట్లకు లగాయించిండు.

** ** *

తెల్లారి దోరోరి చావడికాడ కల్లుదొంగల్ని పంచాయితీకి బెట్టిండు. ఒక్కోన్ని, ఇస్తారిని చావట్ల యాపచెట్టుకు కట్టేశిండు. గవుండ్లోల్లందరు పెద్దమనుసులకు మురాబై ఒక్కలోకల్నే పిల్చుకొస్తున్నారు.

ఊలై పనిపాటలేనోళ్లు, ఆ పోరగాల్ల అమ్మయ్యలు, ఆల్లని జీతముంచుకున్న ఆసాములు, ముస్తాదులున్న గవుండ్లోళ్లు అంతా అప్పటికే జమైండు. ముస్తాద్దారు నారయ్యపటేలు, ఇంకో ఇద్దరు సూదరోల్ల పెద్దమడుసులు అప్పుడే ఆడికొచ్చిను. సర్పంచ్ నాగిరెడ్డి పటేలే ఇంక రాలేదు.

“మస్కూరోడేడ్ర? సర్పంచ్ కాడికి బోయినార ఒల్లన్న” ముస్తాద్దారు అరుగుమీద గుకుంట అన్నడు.

“పొయిండు పటేల మస్కూరు బోయిండు.” పోనుగోటి లింగడు తనదే జిమ్మెదారన్నట్టు జెప్పిండు.

“ఏదో పోరలు నోటాగారం బట్టలేక తప్పుజేసిండు. జర రచ్చించురి మారాజులు” కుమ్మరి రాజిగాడూ, పెద్ద మాదిగ ఎంకడూ తమ కొడుకుల్ని ఇడిశిపెద్దరే మోనని నారయ్య పటేలును బతిలాడ బట్టిండు.

“ఏం నోటాగారం? బువదింటె కడుపు నింతదిగని, గడ్డిదింటె నింతాదిర! ఈల్లిసోంటోల్లనే అప్పుడోముంత, ఇప్పుడోముంత బోస్తనే ఉంటిని. అయినాగని ఆకలికి నా మొదలు తాడుకే ఎసరుబెట్టిరి ముండాకొడుకులు. చీకట్ల ఆ గొలలు బట్టుకోని అటిటు ఒడిబెడై అయిమల్ల కల్లుబారయా పాడయ్యి? నిన్నమొన్ననే జర కపిష్కడంతబద్దుండె లొట్లల్ల. ముంచిరి లంజగొడుకులు ఏదో కొత్తబొత్త గిట్టెనా పోతెపాయ అనుకుండును. ఈ యాదాది మాములెట్ట గట్టాలె? మేం పెండ్లం పిల్లలెట్ట బతకాలె? సరెపోతెపాయెగని మాముల పైకం మీరు గట్టుకోర్ర మీంబోతంగని ఊలైనించి.” పొనుగోటి లింగడు

మొదలూడు బొయ్యిందన్న కోపంల ముస్తాదారుకంటె ముంగల తనే తీర్పు జెప్పుకపోయ్యిండు.

మాట్లాడేదేందో సర్పంబొచ్చినంకనే మాట్లాడాలని చూస్తున్నడు నారయ్యపటేలు. గవుండ్లోల్లు, సూడొచ్చి నోళ్ళు ఓల్లకాల్లే తీరుతీరుగ తీర్పులు జెప్పుకుంటున్నరు.

“లోట్లు మెడగట్టి ఊరేగియ్యాలె లంజకొడుకుల్ని దెబ్బకు బుడ్డొస్తది.”

“మాములపైకం గట్టిందాక ఈపిన గుండ్లు బెట్టాలె ముండాకొడుకులకు మల్లింకోడు బోడు తాల్లకు.”

“ఈల్లిద్దరే కాదురా ఇంక శనామందున్నరు. మెత్తగ నాలుగు దగిలిస్తె అందరి పేర్లు జెప్పుతరు లంజకొడు కులు.”

ఆపతి ఆల్లదుగాదు గాబట్టి మంది ఓల్లకు దొశినట్టు ఆల్లు మాట్లాడుకోని, ఆల్లే పంచాత్తశ్వజేసే పెద్దమడుసు లయినట్టు తీర్పులు జెప్పుతున్నరు.

“ఎందే లెస్స మాట్లాడుతున్నరు తల్లేదో పెద్ద కుల తప్పు జేసినట్టు? ఆ కాపోల్ల పోరలు దొడ్లకాడ గూకోని పట్టపగులే లోట్లకు లోట్లు దాగుతుంటె దొంగకల్లు ఒక్క గవుండ్లోడన్న సప్పుడు జేస్తుండా? ఇయ్యాలేందో ఇద్దరు గజదొంగల్ని బట్టుకున్నట్టు పంచాయితీబెట్టి మాట్లాడు తున్నరుగని” పట్టుంబుచ్చాలు కొడుకు రాగడు అందరి న్న కందిచ్చి మాట్లాడిండు.

“ఓర్నియమ్మ మనకెందుగ్గని ఊకోర. మారాజుల ముంగల మనమేడ నెగుల్లం? ఊరుమురిమి మంగలో నిమీద బద్దదని మనకు జుట్టుకోగాల?” రాగన్ని సము దాయించిండు మాదిగోల్ల ముసులోడు.

“సర్పంచినీ దీస్తగమ్మంటె ఒక్కనివే ఊక్కుంటొస్తు న్నవేందిర?” మసూర్ నర్సిహూను గట్టిగ కనురుకున్న డు నారయ్య పటేలు.

“శా దాగొస్తనన్నడు పటేల దండంబెద్ద.”

అంటుండంగనే సర్పంచ్ నాగిరెడ్డి పటేలు దోతి శింగులు సదురుకుంటొచ్చి నారయ్యపటేలు పక్కన ఆరుగుమీద గూకున్నడు.

“ఎందర ఇంతసేపు రావైతివి ఎండెక్కుతుంటె! పొద్దుగల్ల కతంజేస్తె ఇపోయ్యేదానికి!” ముస్తాదారు.

“ఎముందే మామ! నువ్ గానియ్యకపోయినవ్ ఓల్లై తేంది? నీనొస్తనే ఉంటిని.”

“ఇంకా ఆల్లని గట్టేసిందేందిర? తాల్లిప్పి ఇసుంట దీస్తగారి. ఇంతమందిని గాదని ఉరుకుతారు.” సర్పంచ్ అంటుండంగనే మసూర్ నర్సిమ్మ పొయ్యి పోరగా ల్ల కట్టిప్పి ఆరుగు దగ్గరికి తీసుకొచ్చిండు. పోరలిద్దరు చేతులు గట్టుకోని నేలకు జూసుకుంట పక్కన నిల బడ్డరు.

“ఎంరా! కల్లుకు బాయినార రాత్ర” బైస్ మొదలు బెట్టిండు సర్పంచ్.

పోరగాల్లు నేలకు జూసుకుంట సప్పుడు జెయ్యలే.

“సప్పుడు జెయ్యరేందిరా! పొయింద్రా? పోలేదా?”

“పొయినంపటేల.” ఇద్దరొక్కపాలే అన్నరు.

“ఓలోల్లు బొయింద్రురా! మీరిద్దరేనా? ఇంకోల్లన్న ఉన్నరా?”

“ఇంకోల్లేరు పటేల! మేమిద్దరమే ఉన్నం! దండం బెద్దం.”

ఇద్దరొక్కసారే సర్పంచ్ కాల్లమీదబడి లేశి మల్ల ముస్తాదారు కాల్లు బట్టుకోని బొలబొల ఏడ్వబట్టింద్రు.

“ఇద్దరంటరేందిర! చాకలి రాములుగాడు ఉరికిండు పటేల! ముగ్గుర్ని కుర్చుగ జూస్తినేను” పొనుగోటి లింగ నోటి గలిశి దొంగల్ని బట్టుకున్న దోర్నాల మశ్శగొడు సర్పంచుకి సాక్షం జెప్పిండు.

“సరెగని నువ్వుండర! ఆ...యాడగూకోని తాగు తరో... ఓలోళ్ళు దాగుతరో... ఆల్లపేర్లు గూడ జెప్పురి మరి! మీతోపాటు ఆల్లకింత దండుగేస్తె ఇపోద్ది.”

నారయ్యపటేలు కల్పించుకోని అన్నడు. ఆయన కూపీలాగాల్ని చూస్తున్నడు. ఆయనకు, అప్పిరెడ్డి*పటే లుకు నడుమ చిన్న గిట్టుపంచాయితీన్నది. ఎట్లన్న అప్పిరెడ్డి కొడుకు సాగర్ రెడ్డి పేరు జెప్పించి జరంత ఇజ్జతు తియ్యాలని చూస్తున్నడు.

“ఓల్లేరు పటేల మీ ముగ్గురం బొయినంగని రాము లుగాడు- ఉరికిండు” ఇద్దరు ఒక్కపాలే అన్నరు.

“మరెటు బోయిండురు రాములుగాడు! యీడుండో పట్టరాపోరి ఆన్నిగూడ” నాగిరెడ్డి పటేలు అన్నడు.

“లేదు పటేల! ఆడు సందకాడ దొడ్లకాడికి బొయ్యి మల్లింటికే రాలే! ఎటు బొయ్యిండో ఏమో!” రాములుగా ని తండ్రి ఈరిగాడు బయం. బయంగ జెప్పిండు.

“ఆడేడికి బోతడు! ఆగడ్డాములల్ల యీడబండుకుం

జనం ఓల్ల మాటలల్ల ఆల్లున్నరు. సర్పంచ్ నాగిరెడ్డి మటుకు ఈళ్ళు మాట్లాడుకున్నది కనిపెట్టిండు. ఈ ముండాకొడుకులు కాపోల్ల ఇజ్జతు దీస్తట్టే ఉంది ఇయ్యాల అనుకున్నడు. కాపోల్ల పోరలు ఓలోల్లు దొంగకల్లు దాగుతరో ముస్తాదారుకెరికే. సర్పంచ్ కెరికే

దోగని మీసంగజెప్పురి! ఓలోల్లు దాగుతరో ఆల్లపేర్లు గూడ జెప్పురి. ఆల్లు బొమ్మంటెనే పొయింద్రు మీదేం తప్పులేదులే?” ముస్తా దారు.

పంచాయితీకాడ మందిల నిలబడ్డ సాగర్ రెడ్డికి ఒంట్లె జల్లరం బుట్టింది. ఆడ నిలబడబుద్దిగాక చిన్నగ ఇంటికి జారుకున్నడు. నాగిరెడ్డి పటేలు అది కనిపెట్టిం డు. ఇంక ఎక్కువసేపు పొదుగుజేస్తె కులపోల్ల పేర్లు గూడ బైట బెట్టిసైట్టున్నది ఈ ముస్తాదారుగాడు అని అనుకున్నడు మతి.

“ఇప్పుడిల్లు ఓల్ల పేర్లు జెప్తేంది మామ! ఈల్లు జెప్పంగనే ఆల్లు దొంగలైతరాగని, ఇప్పటికీల్ల సంగతి జూద్దాంపటు.”

తొందరబెట్టిండు సర్పంచ్ నాగిరెడ్డి “సర్పంచ్ మతిల సంగతి తెలిశింది ముస్తాదారుకు” ఈల్ల నిప్పుడేం జేస్తంర! ఆరాములుగాడు దొరికిందాక చివట్ల గట్టేశి, ముగ్గుర్ని గలిపి లోట్లు మెడకేశి ఊరు దిప్పి మామ్మపైకం గట్టియ్యాలె.” ముస్తాదారు తన తీర్పు చెప్పిండు- జల్లి జల్లిన.

ఇస్తారికి, బక్కోనికి బయంతోటి ఒల్లంత ఉడుకెత్తిం ది. రాములుగాడు ఆనతగారూరు కొత్తగూడెం బొయి నాలె. అన్ని బట్టుకొచ్చి ముగ్గుర్ని గల్లి ఊరు దిప్పుతున్న ట్లు అప్పుడే కన్నడుతున్నది ఆల్లకండ్లకు.

“ఎందర ఇస్తారి! ఆకాపోల్ల పేర్లుగూడ చెప్తాం పట్టా దురో! తీస్కపోతె తాగుతూ కాపోల్లు... మనమేమొ బదునాంగావాలూ!” బక్కోడు ఇస్తారి చెప్పదగ్గర చిన్నగ అన్నడు.

జనం ఓల్ల మాటలల్ల ఆల్లున్నరు. సర్పంచ్ నాగిరెడ్డి మటుకు ఈళ్ళు మాట్లాడుకున్నది కనిపెట్టిండు. ఈ ముండాకొడుకులు కాపోల్ల ఇజ్జతు దీస్తట్టే ఉంది ఇయ్యాల అనుకున్నడు. కాపోల్ల పోరలు ఓలోల్లు దొంగకల్లు దాగుతరో ముస్తాదారుకెరికే. సర్పంచ్ కెరికే.

“ఎందరో ఏదో మీరు మీరే మాట్లాడుకుంటున్నరు? మామ్మగడ్డరా చెప్పురిమరి!” అన్నడు నాగిరెడ్డి.

“మీమెండుగడ్డం పటేల! మీందెచ్చిపోస్తె తాగిటోల్లే మొ బానే ఉంటరు. మీమేమొ ఒట్టం గట్టాలూ?” బక్కోడు మెల్లగ బయట బడుతున్నడు.

“ఎందరో ఇంతసేపో తీరు ఇప్పుడో తీరుగ మాట్లాడు తున్నవ్? ఓల్ల పేరు జెప్పి ఓల్లని బదనాం జేద్దామను కుంటున్నవుర కుమ్మరోడ? బుద్ది తక్కువపని జేసింది గాక మందిని బదనాం జేస్తార? ముడ్డిరుగుత్రె బిడ్డ ఏమనుకుంటుండ్రో..”

నాగిరెడ్డి పోరగాల్లని బెదిరిచ్చిండు. కాపోల్ల పేర్లు బైటికి రాకముందే పంచాయితీని తశ్వజెయ్యాలని కున్నడు.

“ఇగో ముస్తాదారు మామా! గవుండ్లోల్లు అందరిటు నురిజెర! ఈ పోరగాల్లు ఓరాసులు దొశినోల్లుగారు, కుప్పలు దొశినోల్లుగారు, ఒగల ఇండ్లకు కన్నాలేశినో ల్లుగారు. అంతకంటె పెద్దపెద్ద తప్పులు జేసినోల్లే కోర్టుకు బొయ్యి తప్పించుకుంటున్నరు. అసోంటిది గిం తంత కల్లు దాగినందుకే ఈల్లకు లోట్లు మెడకేశి ఊల్లె దిప్పాలూ? లంజకొడుకులు ఇజ్జతుకు జెస్తె ఓల్లది జిమ్మొ దారి? ఏదో జెరబుద్ది జెప్పి ఒదిలిపెద్దాం పట్టాదురి.”

నాగిరెడ్డి ముస్తాదారును జూసుకుంట అన్నడు. నారయ్య పటేలు సర్పంచ్ మాటదిప్పుతు న్నడని తెలుసుకున్నడు. తను గట్టిగ మాట్లా డితె ఊల్లె కులపోల్లతోటిగూడ టంగొస్తెట్టుం దని అనుకున్నడు.

“ఎంజేస్తవో మరి నీ ఇష్టమొచ్చినట్టే జె య్యరాదుర! ఆ గవుండ్లోల్లుగూడ పెండ్లం, పిల్లలు బతుకాలూయె, మా మ్మ గట్టాలూ యె- జర అదిగూడ ఓచన జెయ్యమరి.”

ఇంత దండుగన్నేస్తె బాగుంటుందని అనుకున్నడు నారయ్యపటేలు. అయితె సర్పంచ్ నోటినుంచి ఆమా టొస్తదేమోనని చూస్తున్నడు.

“గవుండ్లోల్ల మాములేందే! ఆల్ల మామ్మ ఈళ్ళు గడ్డ రా? ఒట్టంలేదు గిట్టంలేదు. బేలగెట్టెమ్మటి పోతెప్పుడు ఓ కంకోకాయో తెంపుకోని తింటలేమా మనమంత! గి దిగూడంతే అనుకోండ్రీ. కాకుంటె రాత్రిపూట పోవటం ఈ పోరగాల్లు చేసిన తప్పు. అందుకు ఈల్లను ముక్కు నేలకు రాపిద్దాం. మల్ల ఊల్లె ఓల్ల తాల్లుబొయినా ఈల్ల నే జిమ్మొదారు జేద్దాం! అసలంత రాత్రిపూట పురుగుం టది- బూశుంటది. ఆ చెట్ల మీదినించి కిందబడితె లంజగొడుకుల బొక్కలు పులుసులగూడ దొరకలే. అంత పానాలమీదికి దెచ్చుకొని కల్లు దాగాల్నార ముం డాకొడుకుల్లార! ఇయ్యాలింబి ఊల్లె యాడ తాల్లుజొయి నా మీరే జిమ్మొదారి నాకొడకల్లార! ఏమనుకుంటున్నరో ఏమో.. చెంపలేసుకోని ఎల్లిపోరి” అని నాగిరెడ్డి ఆల్ల ఈవుల మీద రొండు సరిశిండు.

పోరలిద్దరు చెంపలేసుకొని పటేండ్లిద్దరికి దండం బెట్టి మందిల గలిశిండు.

నాగిరెడ్డి మీద నారయ్య పటేలుకు గొంతుల్దాక కోప మొచ్చింది. “ఈ నాయకన్నాళ్ళు సాగుతుందో చూద్దాం” అనుకున్నడు మతిలి.

“గీసక్కదనాల పంచాయితీని గింతకంటేఎంజేస్తం మామ! కంచెడు కల్లుకు జుల్మానులేశి, లోట్లు మెడకేశి నుట్టు నాలుగూర్లల్ల నౌబాట్ల పేరు దెచ్చుకునేది తప్పిస్తె!”

నాగిరెడ్డి తనకుతనే మద్దజెప్పుకుంట లేచి దోతి శింగులు జదురుకుంట ఇంటిదిక్కు బొయిండు. ముస్తా దారు, గవుండ్లోల్లు మొకాలు జూసుకుంటున్నరు.